

Reactie VluchtelingenWerk Nederland, in samenspraak met advocaat Elzinga-Soumah te Curacao, en Human Rights Defecne Curaçao, op:

het [antwoord](#) van Minister Knops op vragen van de leden Groothuizen en Diertens over het bericht 'Vreemdelingenadvocaten: 'Curaçao zet Venezolanen collectief uit' (15, januari 2020).

Antwoorden van de vragen 2,3 en 4 (collectieve uitzetting)

Advocaat Elzinga-Soumah: "The Curaçao Ombudsman has indicated that deportations of Venezuelan nationals have been conducted without properly checking whether the persons concerned were entitled to international protection, even in cases where the detainees explicitly requested access to asylum procedures or had credible claims regarding their fear of return, in violation of the European Convention of Human Right (ECHR)¹. Also, Amnesty International in September 2018 concluded in a report that Venezuelans in Curacao cannot apply for protection². In their position paper of 18th of December 2019 Amnesty International concluded that despite the existence of a new "Article 3 ECHR procedure", access to this procedure is not guaranteed and there are regular expulsions of Venezuelans without having access to an asylum procedure or a process to access the merits of their claims, despite requests to do so³. Furthermore, all foreigners arriving irregularly are systematically detained which further hinders their effective access to a proper determination of their need for international protection.

Bovendien, de Venezolanen die wij in die korte tijdspanne van 1 à 2 weken hebben kunnen bezoeken geven allen aan dat zij NIET zijn gehoord inzake een eventuele beschermingsverzoek. Na aanhouding zijn zij naar politiebureau Rio Canario gebracht, waar de vreemdelingenpolitie enkele vragen heeft gesteld. Deze vragen gaan echter alleen over de persoonsgegevens die nodig zijn om de verwijderingsbeschikkingen in te vullen; zoals de naam, geboorteplaats, beroep, datum van binnenkomst.

Voorts worden er vragen gesteld over de manier van binnenkomst en wie de overtocht heeft geregeld. Bij grote groepen worden de Venezolanen per 3 à 4 personen bij de vreemdelingenambtenaar gebracht en worden er aan de lopende band verwijderingsbeschikkingen ingevuld. We hebben meermaals gevraagd om Proces-Verbalen dan wel documentatie waaruit we kunnen opmaken welke vragen er zijn gesteld. Echter ontvangen wij zulks niet, zelfs niet als het onze cliënten zijn.

Dit is ernstig, nu er in Curaçao geen gefinancierde rechtsbijstand bestaat voor ongedocumenteerden. We kunnen dus niet checken wat daar plaats heeft gevonden.

Daar komt nog bij dat de politieambtenaren die de vragen stellen om de verwijderingsbeschikking in te vullen, blijkbaar dus ook onderzoek doen bij het eerste contactmoment voor een eventuele "art. 3 EVRM claim". Zij zijn echter niet afdoende getraind om deugdelijk onderzoek te kunnen doen. Benadrukt dient te worden dat dit mensen zijn die regelmatig "op jacht gaan" naar ongedocumenteerde, ze begeleiden naar de airport, en ze stelselmatig intimideren. (hier wijzen talloze verklaringen van onze cliënten en rapporten van HRW en Amnesty International op)

De ene persoon waarvan de minister van Justitie kenbaar maakt dat hij de enige is geweest die bescherming heeft verzocht, heeft staan gillen en schreeuwen.

De advocaten mochten in de twee weken slecht 1 maal binnen en toen hebben wij al 22 dames gesproken die aangaven dat zij internationale bescherming behoeften. We hebben de verwijderingsbeschikkingen verzameld, die nodig zijn om bezwaar en beroep in te stellen. Echter, alvorens wij een bezwaar of beroep konden doen, werden ze allen op een zaterdag in alle stilte gedeporteerd. Wel hebben wij, als advocatencollectief, toen de minister van Justitie op de hoogte gebracht dat deze dames een beroep doen op art.3 en dat wij dit nader wensten te onderzoeken - tevergeefs.

---

¹ Office of the Ombudsman, "Ambtshalve Onderzoek Naar de Rol van de Minister van Justitie in het Kader van het Curaçaose Vreemdelingen-c.q Vluchtelingenbeleid," June 27, 2018, p. 9, <http://www.gracao.com/docs/rapport%20ambtshalve%20onderzoek%20vreemdelingenbeleid%20.pdf>.

² Amnesty International, Detained and Deported – Venezuelans denied protection in Curacao, pp. 38-40

³ Amnesty International, Position Paper Amnesty International, 18 december 2019

Het verschil met die ene persoon die wel mocht blijven "nu hij tijdens het interview had aangegeven dat hij bescherming nodig had" is het volgende:

Deze persoon heeft een Curaçaose vrouw/partner. Die had gelden om direct bij de geruchten dat er een grote groep aangehouden was een advocaat in te schakelen (Rahil Moeniralam). Deze heeft met spoed een pro forma bezwaar ingesteld en dezelfde dag nog beroep tegen de uitzetting gedaan en daar in een art. 3 EVRM claim verwerkt. Voor beroep zijn gelden nodig (NAf.150) die had zij dus ter beschikking door middel van zijn partner".

Antwoorden op vraag 5 – 6 (vreemdelingenbewaring en toegang tot juridische ondersteuning)

Advocaat Elzinga-Soumah: "In Curacao there is no legal assistance system in place for undocumented migrants or asylum seekers. There is no Habeas Corpus system in place for detention of foreigners. In practice this means that no ex officio judicial review of detention takes place automatically. If aliens want to review the lawfulness of their detention, they only can do so by paying Court fees. Article 17, paragraph 1 of the LAR stipulates that for lodging an application for judicial review, the clerk of the Court charges the applicant court fees of 150 Antillean Guilders.

For an interim injunctive relief, the same court fees apply. There is no separate system in place for ex officio judicial review. Since most applicants do not have any money, they will not be able to challenge the lawfulness of their detention by Court. They are only able to submit an objection to the Minister of Justice. The problem with that, is that it can take up to four months before the Ministry of Justice makes a decision.

Article 5 § 2 ECHR meanwhile requires that "Everyone who is arrested shall be informed promptly, in a language which he understand, of the reason for her arrest.." Undocumented people are provided with a deportation and expulsion order which is only in Dutch, and most of the time it is not explained in Spanish. We hear that even when they signal the officers that they cannot understand it in Dutch, they are instructed to sign the expulsion order without properly being informed of the contents.

Dit is onze conclusie op basis van ervaring van het afgelopen jaar. Bovendien, omdat er geen rechtsbijstand is, de verantwoordelijke ambtenaren niet naar behoren zijn getraind, en het "art 3 beleid" vol staat met loopholes en vrij te interpreteren is werkt het echt willekeur in de hand".

Antwoord op vraag 7 (minderjarigen)

Human Rights Defence Curacao: "Bij ons zijn minstens drie minderjarigen bekend die zijn uitgezet zonder juridische bijstand. En zelfs zonder hun ouder (s) die op Curacao verblijven te hebben gezien.

Minister Knops refereert in zijn antwoord aan specifieke richtlijnen voor de bejegening, opvang en terugkeer van minderjarige vreemdelingen. Om welke richtlijnen gaat dit?"

Antwoord op vraag 13 (afwegingen Nederland militaire bijdrage)

Human Rights Defence Curacao: "Minister Knops zegt in zijn antwoorde dat er 'geverifieerd [is] of er sprake was van humane omstandigheden (voedsel, sanitair, bedden, etc.) en in hoeverre de opgevangen vreemdelingen toegang hadden tot juridische bijstand'. Onze observaties via onze helpdeskcontacten met de vreemdelingenbarak en gevangenis leert dat er geen sprake is van humane omstandigheden (voedsel, sanitair, bedden, etc.) en geen toegang hadden tot juridische bijstand". (zie ook opmerkingen advocaat Elzinga-Soumah n.a.v. vraag 14)

Antwoord op vraag 14 (vreemdelingenbarakken)

Advocaat Elzinga-Soumah: "De advocaten mogen niet eens meer bij de vreemdelingenbarakken komen. Op het moment dat wij onze cliënten willen bezoeken, worden we doorgeleid naar de ruimtes voor de veroordeelde criminelen. Daar worden onze cliënten dan naar toe gebracht. Ze delen ons mede, dat ze geen privacy hebben, schurft hebben, geen ventilatiesysteem aanwezig is, er heel erg veel ongedierte is, het heel erg warm of 's avonds erg koud is, dat ze maar 15 minuten per dag mogen luchten en voor de rest opgesloten zitten in een grote loods".